

idet jeg nemlig maa mene, at hans Opfat-
 telse af dette Spørgsmaal er en fra mit
 Standpunkt urigtig Fremstilling. Vort for-
 skjellige Syn paa dette Spørgsmaal skal
 dog ikke omhandles ved denne Leilighed;
 Spørgsmaalet har ikke her videre Betydning,
 og jeg skal derfor ikke omtale det videre. —
 Derimod har jeg et Par Bemærkninger til det
 ærede Medlem for Vangeland, som forekom-
 mer mig at have forladt Kamppladsen.
 (Brandes: Nei!) Naa, det glæder mig!
 Der er først hans Optagelse af mit Billede
 af Literaturen som en Skov. Ja, jeg vil
 indrømme det ærede Medlem, at i de Skove,
 man bruger til Brænde, der skulle vi væ-
 sentlig lade Forstmanden raade, men i de
 Skove, vi bruge som Dykkove, og som vi
 for Diebliffet offre mange Penge paa at holde
 som saadanne til vor æsthetiske Fornøielse,
 vil jeg frabede mig Forstværnets Raaderim
 efter samme Regler, efter hvilke man behand-
 ler en Brændestov; thi Skoven er ikke blot
 Brænde, det er det, det ærede Medlem skal
 tage i Betragtning, naar han omtaler mit
 Billede. Dernæst udtalte det ærede Medlem,
 da Ordføreren havde udtalt, at den Litera-
 tur, her er omtalt, væsentlig kun er til
 Glæde for Halvdannede og Udannede, og
 da jeg sagde, at jeg kjendte ikke saa lidt til
 den Literatur fra forskjellige af de paagjæl-
 dende Vinders Side, at saa maatte jeg
 høre til den Klasse, den ærede Ordfører
 havde omtalt. (Brandes: Det sagde jeg
 aldeles ikke!) Saa insinuerede det ærede
 Medlem det. (Brandes: Naa ingen Maade!)
 Det ærede Medlem har fuldstændig Ret, jeg
 anerkjender det fuldt ud, ligeoverfor det
 ærede Medlem som Smagsdommer i Poesien,
 set fra en Skoles kritiske Regler, er jeg uban-
 net; bliver imidlertid Spørgsmaalet, om
 denne eller hin Bog kan have for danske
 Folk i Almindelighed en virkelig poetisk Be-
 tydning, da vil jeg tillade mig at tro, at
 jeg er lige saa dannet som det ærede Med-
 lem; jeg tillader mig at tro, at jeg i den
 Henseende har samme Evne, ligesaa sikker
 Evne, Skjøn og Følelse som det ærede Med-
 lem. Thi det er ikke nok at være Kunst-
 æstetiker og Forfatter, man maa ogsaa være
 i Besiddelse af Farveaandsen i dens forskjel-
 lige Afstgninger; Farveblandingen har ogsaa
 meget at sige, og ligeledes et nøie Kjendskab
 til de enkelte Farver og den Virkning, de
 forskjellige Farveblandinger kunne faae, og i
 den Henseende er jeg ikke overbeviset om,
 at det ærede Medlem er fuldt saa fortrolig
 med, hvad de forskjellige Lag i vort Sam-
 fund kunne tillegne sig, og hvorved de kunne
 opløstes poetisk, som adskillige af os mere
 udannede ere. En Yttring af mig vendte

det ærede Medlem paa Hovedet. Det ærede
 Medlem vilde, at disse Damer af humane
 Hensyn skulde have det som en Almisse, men
 jeg stillede det Spørgsmaal, om man vilde
 unde dem det som en Anerkjendelse for
 deres Virksomhed, det er Forstjellen,
 men det, der betegnedes Forstjellen mellem
 det ærede Medlems og min Yttring, det
 glemte det ærede Medlem. Forøvrigt har
 det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den
 Valgkreds (Brix) fuldstændig Ret. Det
 enkelte Medlem, der stemmer for dette sam-
 lede Forslag, kan ikke antages at kjende
 enhver Enkelt eller at ville unde hver Enkelt
 af disse Forfatterinder den foreslaaede Under-
 støttelse, men han maa forudsætte, at et saa-
 dant Forslag er fremkommet ved sælles For-
 handling, under hvilken han jo meget godt
 veed, at den ene af os fortrinnsvis fremhæver
 En og en anden Andre. Naar man derfor
 stemmer for dette Forslag netop i den Be-
 tragting, som jeg har udtalt for mit Ved-
 kommende — hvad der stemmer med den
 ærede Ordførers Betragtning af Sagen —
 er det ikke at tage saaledes, at hvert enkelt
 Medlem dermed tilkjendegiver at mene, at
 hver enkelt af disse Forfatterinders Værker
 synes ham at være godt udgivet, men Sagen
 maa tages i denne Almindelighed og saa-
 ledes foreligge til Afstemning, saa at vi paa
 denne Maade ere overbeviste om, at For-
 slaget er fuldt ud begrundet. Det ærede
 Medlem for Vangeland, som er bange for
 denne Literatur, skulde netop i høi Grad
 paafjønne denne Understøttelse; thi gives
 ikke saadanne Understøttelser, saa vil Følgen
 hyppig blive — og det have vi ogsaa
 haft Exempler paa blandt Herreforfatterne
 — at de blive for produktive, for virksomme,
 saa at der løber Ting af Stabelen, som hel-
 lere maatte være holdte tilbage. Det er en
 Grund, som er fremført mange Gange for
 Understøttelser til Herreforfattere, nemlig at
 vi ville forhindre dem fra at være for pro-
 duktive. Jeg kjender saa Forfattere blandt
 dem, der have faaet Understøttelse, hvor netop
 ikke det har været en Hovedgrund til at give
 dem Understøttelse, og det hjælper sikkert.
 De behøve saa ikke at trænge saa stærkt paa
 for at faae Forfatterhonorar, og de faae
 mere Tid til at overbeie deres Arbejder; jeg
 kan nævne en hel Række af Forfattere, hvorom
 dette haade offentlig og paa anden Maade
 er fremfat som et bestemt og fuldstændig be-
 rettiget Motiv til at give dem Understøttelse.
 Det kan altsaa ventes, at der mere vil frem-
 komme forhastede Ting fra forskjellige For-
 fattere og Forfatterinder, fordi de ingen Un-
 derstøttelser have faaet. Giver man dem
 derimod en saadan Understøttelse, saa vil